

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی- کابل

۱۲ جون ۲۰۱۶

امپریالیسم فرهنگی ایران مقابل افغانستان

فرقی بین امپریالیسم فرهنگی دوره شاه و خمینی و جود ندارد. در هر دو نظام، عظمت طلبی و تفوق طلبی نسبت به همسایه ها روش اصلی را تشکیل می دهد. اخیراً نظام آخندی ایران و ترکیه تصمیم گرفتند که "مثنوی مولانا" را به حیث میراث مشترک هر دو کشور در یونسکو ثبت نمایند، بدون این که با افغانستان یعنی محل تولد این شخصیت بزرگ مشوره نمایند. ایران از امپریالیسم فرهنگی خود به سوی افغانستان دست بردار نیست، زیرا می داند که در افغانستان یک دولت مستعمراتی مستقر است و توانائی دفاع از ارزش های فرهنگی خود را ندارد.

تصمیم دولت های ترکیه و ایران در ثبت "مثنوی مولانا جلال الدین بلخی" من حیث میراث مشترک این دو کشور در یونسکو، نه تنها مردم ما را متعجب ساخت، بلکه سخت آنها را آشفته گردانید. مردم حالت نابسامانی کشور و دست درازی اجانب را به مال و جان مردم ما دلیل عمده همچو روش های کشور های همسایه و نیرو های اشغالگر خارجی می دانند.

دولت مستعمراتی کابل از روی اجبار نه میهن دوستی اعلام کرد که "هرگاه قرار باشد این اثر شناخته شده ادبی و شاهکار عرفانی مولوی ثبت میراث جهانی یونسکو گردد، واقعیت تاریخی زاد گاه خداوندگار بلخ نباید نادیده گرفته شود و پیوند مولانای بزرگ با افغانستان نباید فراموش گردد". این عمل دولت "اردوخان" و "نظام آخندی" آنقدر مشمنز کننده است که حتا افراد فروخته شده و بی سوادى مانند "عطاء نور" هم شاکى شده و می گوید که "بلخ به خاطر داشتن فرزندی مانند "مولانا جلال الدین محمد بلخی" که از افتخارات و سرمایه های معنوی تمام جهان است به خودش می بالد، اما محدود ساختن "مولانا" به یک یا دو کشور ریختن بحر در کوزه است و شایسته مقام بزرگ او نخواهد بود". باید یاد آور شد که "جلال الدین محمد بلخی"، ملقب به "مولوی" و "مولانا"، در سال ۱۲۰۷ میلادی مطابق به ۶۰۴ هجری قمری در بلخ متولد گردید و خانقاه "بهاءالدین ولد"، پدر او، در ولایت بلخ در شمال افغانستان قرار دارد. نظام آخندی با بی حیائی متذکر می شود که "مکان تولد مولوی و ثبت کتاب مثنوی معنوی، هر دو چیز متفاوتند... اگر افغانستان نسخه مثنوی را در اختیار داشت، از حضور این کشور نیز برای مشارکت در تهیه پرونده استقبال می کردیم".

زمانی که در افغانستان یک دولت ضد ملی و ضد مردمی مستقر است و عده ای از نا خلفان هم از موجودیت عساکر اشغالگر امپریالیسم امریکا و ناتو خوشحال اند، از کشور های ایران و ترکیه چه گله است که چرا منافع فرهنگی ما را احترام نمی نمایند. اول باید خود را آزاد ساخت تا بتوان مدافع میراث های فرهنگی خود گشت.